

Geachte heer/mevrouw,

Op 2 september 2026 heeft u een uitnodiging ontvangen voor de zitting van de Afdeling op 5 oktober 2026 om 11:00 uur waarop de Afdeling zaak nummer BRS.26.003907 zal behandelen.

Ter zitting zal de Afdeling met name de afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd aan de orde stellen. Met ingang van 12 juni 2026 zijn de artikelen 33 tot en met 35 van de Vw 2000 geschrapt. De afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd kent geen overgangsrecht, voor zover dat gaat over vóór 12 juni 2026 ingediende aanvragen die nog in behandeling zijn. Uit de memorie van toelichting bij de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel en migratiepact 2026, blz. 104, volgt dat een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, welke aanvraag nog in behandeling is op 12 juni 2026, na de inwerkingtreding daarvan wordt behandeld als een aanvraag om de verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfstitel, behorend bij een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op bestaande verblijfsvergunningen asiel voor onbepaalde tijd blijft het recht gelden zoals dat gold op het moment van verlening van de verblijfsvergunning. Dat betekent dat die vergunningen in stand blijven.

Voorafgaand aan de zitting wenst de Afdeling door partijen te worden voorgelicht over de volgende vragen, die zij op de zitting met partijen nader zal bespreken:

1. Is het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in strijd met Verordening 2024/1347 (de Kwalificatieverordening), zoals de minister in zijn tweede grief van het hogerberoepschrift betoogt? De Afdeling vraagt partijen om in hun reactie paragraaf 3.2 van het advies van de Afdeling Advisering van de Raad van State bij de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026, W03.25.00165/II, te betrekken.
2. In hoeverre is het Unierecht van toepassing op de afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd? Daarbij wijst de Afdeling erop dat betrokkenen in hun schriftelijke uiteenzetting een beroep doen op artikel 47 van het EU Handvest.
3. Kan de minister toelichten in hoeverre de wetgever in het algemeen rekening heeft gehouden met de belangen van vreemdelingen bij de keuze voor onmiddellijke werking van de afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd?
4. Meer specifiek vraagt de Afdeling zich af in hoeverre de wetgever rekening heeft gehouden met de belangen van vreemdelingen die na een procedure bij de rechtbank met het nieuwe recht worden geconfronteerd. In het bijzonder verzoekt de Afdeling de minister om toe te lichten in hoeverre de wetgever bij de keuze voor onmiddellijke werking van de afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ook de belangen heeft betrokken van vreemdelingen op wier aanvragen vóór 12 juni 2026 al was beslist, maar op wier aanvragen na 12 juni 2026 opnieuw moet worden beslist na een uitspraak van de rechtbank waarbij dat eerdere besluit is vernietigd.
5. Tot welke gevolgen leidt de afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd voor vreemdelingen die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, afgezien van het vervallen van dit type verblijfsrecht? De Afdeling vraagt partijen in het bijzonder om in te gaan op

de mogelijkheden voor die vreemdelingen om een sterker verblijfsrecht te verkrijgen en/of te naturaliseren.

6. In de memorie van toelichting bij de Uitvoerings- en implementatiewet Asiel- en migratiepact 2026, blz. 101-102, wordt de druk op de asielketen genoemd als een van de argumenten om voor onmiddellijke werking van de maatregelen te kiezen. In hoeverre maken aanvragen voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd onderdeel uit van de genoemde achterstanden bij de IND en de cijfers over asielzaken die worden genoemd in de memorie van toelichting?
7. Hoe kijken partijen aan tegen de vraag of de onmiddellijke werking van de afschaffing van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in strijd is met algemene rechtsbeginselen zoals het rechtszekerheids-, vertrouwens- en gelijkheidsbeginsel, mede in het licht van de uitspraak van de Afdeling van 1 maart 2023, ECLI:NL:RVS:2023:772, onder 9.11 tot en met 9.14? Daaruit volgt dat het toetsingsverbod van artikel 120 van de Grondwet eraan in de weg staat dat een bepaling uit een wet in formele zin wordt getoetst aan algemene rechtsbeginselen, maar dat er aanleiding kan bestaan om in bepaalde gevallen tot een andere uitkomst te komen dan waartoe de wettelijke bepaling leidt, als er bijzondere omstandigheden zijn die niet of niet ten volle zijn verdisconteerd in de afweging van de wetgever.

De Afdeling ziet uit reactie graag **uiterlijk 25 september 2026** tegemoet.